

Тамъ роднитѣ ти мили братья
И твойтѣ майка и баща
Да те приематѣ вѣвъ обятѣ,
Деня те чакатѣ и нощя.

Но тамъ вѣвъ бащини обятѣ
Кога те радость угради,
Смисли, че общитѣ ни братья
Вѣвъ мракъ живѣятѣ и мъгли.

И чакатѣ тѣ съсъ нетърпене
Небесний свѣтъ да ги огрѣй,
И въ тѣхъ да свѣтне просвѣщене
И мракътѣ тъменъ да развѣй.

Ний щемъ те помнимъ, дето ходимъ,
Деня, нощя и всѣкой часъ;
А тебе всинца ти се молимъ
Да не забравяшъ и ти насъ.

Земни отъ насъ, о друже вѣрний,
На вѣчна дружба тозъ залогъ,
И въ пжтьтъ ти, пжтъ най-надеждний
Да ти е Всемогщій Богъ.

5. КИТКА ОТЪ БАЛКАНА

Съсъ позволене на Зевеса
Прочулъ се бѣше гласъ въ Одеса,
Че красна китка отъ Балкана,
Отъ хубави цвѣтя събрана,
Ще да се скоро появи.

Зарадвали се българитѣ,
Съсъ радость смѣтали тѣ днитѣ,
Кога по-скоро да я видятѣ,